

# FIATALOK MŰHELYE

*A Sziveri János Művészeti Színpad  
verspályázatának anyagából*

## A KABÓCÁKRÓL, UTOLJÁRA

S Z A K M Á N Y G Y Ö R G Y

Éppen az evolúció csodáiról  
beszélgettünk:  
képzeld el – mondtam –, a kis kabócák  
16 évig élnek a föld alatt,  
azután kijönnek, párzanak,  
Én – lerakják a tojásaikat,  
és meghalnak.  
16 évig élnek a föld alatt,  
de nem csinálnak ott semmit,  
csak alszanak. Fejlődnek és  
alszanak.

Te – De miért van akkor  
minden évben annyi kabóca? – kérdezted.

Én – Azért, mert minden évben lejár  
sok kabócának a 16 év.

Te – Baszd meg – mondtad –, mennyit  
álmodhatnak azok ott lenn 16 év  
alatt. Lehet, hogy a kabócák  
álmodnak minket.

Ó, igen, baszod – mondtam –, ez az,  
 ők álmodnak minket. Már látom  
 is, amint a kis kabóca lerakja  
 tojásait, a víz felé veszi az irányt,  
 ráfekszik a tengerre,  
 Én – és ahogy hanyatt úszik  
 az Adriai-tengeren,  
 a mi tengerünk kék vizén,  
 a teste lassan kihúl,  
*és agyáramai kikapcsolnak.*

Ebben a pillanatban  
 PÁRIZS, NEW YORK, LONDON,  
 ÚJVIDÉK és PECELLÓ felett az ég  
 ?! – megvillan, igen, hatalmas dörrenés  
 kíséretében atomvillanás,  
 és ez megzavarja a járókelők nyugalmát  
 utoljára.

## ÖSSZEFÜGE

### S Z Ű T S Z O L T Á N

hát lógotom, mert nem vagy itt, kedves,  
 lógotom szabadkán a könyvtár erkély-  
 éről, szomorúan különleges kéj-  
 jel, mert nem vagy itt, kedves, és engem

szabadpolcra nem akarnak helyezni,  
 tiszta szívű betörés ide nem lesz,  
 s én csak lógotom, mert nem vagy itt kedves,  
 lógotom a zalánt az erkélyről,